

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIX. — Wydana i rozesłana dnia 13. sierpnia 1918.

Treść: № 300. Rozporządzenie, dotyczące ograniczenia konsumpcji mięsa.

300.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 11. sierpnia 1918,

dotyczące ograniczenia konsumpcji mięsa.

Zmieniając ponownie rozporządzenie ministerjalne z dnia 14. lipca 1916, Dz. u. p. Nr. 218, zmienione rozporządzeniami Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 3. marca 1917, Dz. u. p. Nr. 89, i z dnia 29. marca 1918, Dz. u. p. Nr. 122, a dotyczące ograniczenia konsumpcji mięsa i tłuszczu, rozporządza się na podstawie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się sprzedaż mięsa, surowego lub przyrządzonego (gotowanego, pieczonego, wędzonego, solonego itp.), tudzież podawania mięsa i potraw, składających się całkowicie lub w części z mięsa, w poniedziałek, środę i piątek każdego tygodnia. W tych dniach nie wolno także w prywatnych domach (gospodarstwach) przyrządzać lub spożywać mięsa i potraw, składających się w całości lub w części z mięsa.

Pod mięsem rozumie się wszelkie jadalne części bydła rogatego, cieląt, świni, owiec, kóz, koni, królików, drobiu i dzierzyny, dalej kouserwy z mięsa, wędliny oraz szynki i kiełbasy z wyjątkiem tych gatunków, które polityczna władza

krajowa specjalnie oznaczy, a które sporządzone są tylko przy użyciu krwi lub wewnętrznych części bitych zwierząt.

§ 2.

Za przekroczenia tego rozporządzenia będą polityczne władze powiatowe karaty grzywnami do 20.000 K albo aresztem do 6 miesięcy.

W razie okoliczności obciążających mogą być obie te kary nałożone nawet obok siebie.

Tym samym karom co sprawca podlega ten, kto drugiego do jednego z tych czynów namawia lub przy spełnieniu go współdziela.

§ 3.

Przy sposobności ukarania można dalej, jeśli przekroczenie popełniono w wykonywaniu przemysłu, orzec utratę uprawnień przemysłowego na zawsze lub na czas oznaczony albo zarządzić czasowe lub stałe zamknięcie lokalów przemysłowych.

Z okazji postępowania karnego można również orzec na rzecz państwa przepadek przedmiotów, do których się czyn podlegający karze odnosi albo przepadek ceny ich sprzedaży.

Jeżeli ściganie lub ukaranie pewnej osoby jest niedopuszczalnym albo niewykonalnym, to można orzec samoistnie przepadek przedmiotów lub ceny ich sprzedaży.

Przedmioty uznane za przepadek lub cena ich sprzedaży będzie użyta na cele zaopatrzenia ludności.

§ 4.

Polityczne władze powiatowe i policyjne władze rządowe mogą celem zabezpieczenia przypadku wydawać potrzebne zarządzenia zabezpieczające, od których odwołanie jest niedopuszczalnym.

Władza uprawniona do zabezpieczenia może sprzedać przedmioty zabezpieczone jeszcze przed orzeczeniem ich przypadku, jeśli wskutek ich

przechowania urastają koszta albo zachodzi niebezpieczeństwo zepsucia się ich.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 19. sierpnia 1918.

Paul wtr.